

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Sjette Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 220. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030263731088/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

- Oc ofver Hvelning slig Ild-skinrende fremkører,
 [221] Drabanter sin' hand gjør som brandgnul-gylden-lue,
 I Luften om oc om med hellig Kraft at flue,
 Paa sit Almæctig' Ord hand Jorderig befæste
 Oftr Jern oftr Kaaber-food be-ankred hver til beste:
 See Mark-pallatsen jæfn, see Qvæg-klæd bierg oc høje,
 See Dalen korn-bestrood oc græs-betact til nøje:
 Der rinder Elf oc Aae, der Laxe-arten vrimler,
 Der dricker markens diur, den Selfbrynd aldrig skimler:
 Den Horned Oxe stærk hoos de Christalle-becke,
 Fra Vand i græs til Buug, med feede kalvte trecke.
 Det sødde discant-næb, eja, i Lunden fløjter,
 Ganiin oc Murmel-diur i Klippe-reefven føjter:
 I Vinter-grøn-klæd Fur gjør Storcken Reoder høje,
 Der Hejren sætter boø, der tindrer Ørnens Øje:
 (c) *Paul. GIV.* Den adle vindru-saft, den hiertet mat kand qvægne, (c)
 15- Rug, Hveed' oc Oli blank, staar moudent allevegne:
 Der er ej Ceder rank, ej findis palmen saftig,
 Ej Fiigen, Pomerants, foruden spiisen kraftig:
 Her Maanen veed sin gang, med nat-dug heeden køoler,
 (Da søger Vildtet Mad, om føode Løven brøoler)
 Strax rinder Soolen op med gylden-glants oc straale,
 Skin ofver grønne-top, Maj-klæd' i dybe dale,
 Befaler Løven grum sin soorte kuul' at søge,
 Oc dag-beskæret Vildt sig vden Fryct forøge.
 Hvad vil Jeg sig' om dig du stoore Haf, du brede,
 Om den kaad-findig Jact paa Tang-strød vilde heede?
 [222] Der gaacr den stoore Hval, den Fiske-Konge mæctig,
 Med puust oc tommel-spring, til priis sin Skaber præctig,
 Ham Førster, Græfver gæfv' Haf-soorne Borgre mange:
 Af Bunden food-løs' i Utallig mængd' udprange:
 Oc (det mig undrer meest) hver Fugl paa qvist hin ranke,
 Hvert Diur paa bredden heed, hver Fisk i Vand det blanke,
 Af mæctig Skaber haand, sin sær-natuurlig føode,
 Bekommer uden Sorg oc megen daglig møde;